

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2023 m. kovo 16 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės (pranešėja), Artūro Driuko ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal pareiškėjo A. E. kasacinį skundą dėl Klaipėdos apygardos teismo 2022 m. birželio 16 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal pareiškėjo A. E. skundą dėl 2022 m. sausio 24 d. kreditorių susirinkimo nutarimo dalies J. D. bankroto byloje panaikinimo; suinteresuoti asmenys uždaroji akcinė bendrovė „GelvoraSergei“, antstolis Aleksandras Selezniovas, antstolė Reda Vizgaudienė, N. M.-V., J. V., uždaroji akcinė bendrovė „Mano būstas Klaipėda“, viešoji įstaiga „Gargždų švara“, bankroto administratorės uždaroji akcinė bendrovė „Eurobankrotas“ ir uždaroji akcinė bendrovė „Tantamas“.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl teisės normų, reglamentuojančių kreditorių sprendimų dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo priėmimą, kai teismo leidimu kaip vienas turinis vienetas parduodamas keliems ne pagal vieną bylą bankrutuojantiems fiziniams asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausantis turtas, aiškinimo ir taikymo.
2. Pareiškėjas A. E. pateikė skundą J. D. fizinio asmens bankroto byloje, prašydamas: panaikinti 2022 m. sausio 24 d. kreditorių susirinkimo nutarimą 2-uoju darbotvarkės klausimu dėl įkeisto nekilnojamojo turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo; įpareigoti turtą, esantį adresu: (*duomenys neskelbtini*), (toliau – ir ginčo turtas) pardavinėti už pareiškėjo nurodytą pradinę pardavimo kainą, taikant didesnę kainos didinimo intervalą, antrosiose varžytynėse taikyti mažesnę kainos mažinimo intervalą; įpareigoti J. D. bankroto administratorę nekilnojamojo turto pardavimo klausimus derinti ir su pareiškėjo kreditoriais bei bankroto administratore.
3. Pareiškėjas nurodė, kad J. D. yra jo buvusi sutuoktinė, 2020 m. rugsėjo 15 d. nutartimi jai iškelta fizinio asmens bankroto byla, bankroto administratore paskirta UAB „Eurobankrotas“. Pačiam pareiškėjui 2021 m. birželio 18 d. nutartimi taip pat iškelta fizinio asmens bankroto byla, bankroto administratore paskirta UAB „Tantamas“. Pareiškėjas ir J. D. yra solidariai atsakingi kreditoriui UAB „GelvoraSergei“, kuriai yra įkeistas bankrutuojantiems asmenims priklausantis nekilnojamas turtas.
4. Klaipėdos apylinkės teismas 2021 m. birželio 17 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2FB-2537-793/2021 (pareiškėjo bankroto byloje) išdavė J. D. bankroto administratoriui leidimą parduoti pareiškėjui ir J. D. priklausančią nekilnojamojį turtą kaip vieną turinį vienetą. 2022 m. sausio 24 d. vykusiam J. D. kreditorių susirinkime, kuriame buvo sprendžiama dėl bankrutuojantiems asmenims priklausančio nekilnojamojo turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo, dalyvavo tik kreditorė UAB „GelvoraSergei“, turinti 70,58 proc. balsų, ji viena priėmė sprendimus dėl abiejų bankrutuojantiems asmenims priklausančio įkeisto nekilnojamojo turto pardavimo.
5. Pareiškėjo teigimu, tais atvejais, kai yra sprendžiamas dviem skolininkams, kurie abu yra bankrutuojantys ir kurių santuoka yra nutraukta, priklausančio turto pardavimo klausimas, skolininkų bankroto administratoriai privalo kooperotis ir bendrai vykdyti nekilnojamojo turto varžytynes. Kreditorių susirinkimai tokiu atveju taip pat turėtų būti organizuojami taip, kad abiejų skolininkų kreditoriai turėtų galimybę teikti savo siūlymus visais turto pardavimo klausimais. Šiuo metu, sprendžiant pareiškėjui priklausančio turto pardavimo klausimą, dalyvauja tik tie kreditoriai, kurių reikalavimai yra patvirtinti J. D. bankroto byloje, tuo tarpu kiti pareiškėjo kreditoriai ir jo bankroto administratorė yra nušalinti nuo šių klausimų sprendimo. Taip yra pažeidžiami kitų pareiškėjo kreditorių interesai.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

6. Klaipėdos apylinkės teismas 2022 m. gegužės 5 d. nutartimi pareiškėjo skundą atmetė.
7. Teismas nustatė šias faktines bylos aplinkybes:
 - 7.1. 2021 m. gegužės 25 d. teismo patvirtintame J. D. mokumo atkūrimo plane buvo nustatyta atlikti jai priklausančio nekilnojamojo turto vertinimą, įpareigoti bankroto administratorių kreiptis į teismą dėl leidimo parduoti J. D. priklausančią turto dalį kartu su jos buvusiam sutuoktiniui (pareiškėjui) priklausančia turto dalimi išdavimo; gavus teismo leidimą ir atlikus turto vertinimą šaukti kreditorių susirinkimą dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo;
 - 7.2. įsiteisėjusia Klaipėdos apylinkės teismo 2021 m. birželio 17 d. nutartimi, priimta pareiškėjo bankroto byloje, duotas leidimas J. D. bankroto administratoriui parduoti pareiškėjui ir J. D. bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančią turtą kaip vieną turinį vienetą;
 - 7.3. pagal atlikto nekilnojamojo turto vertinimo ataskaitos duomenis, ginčo turto vertė 2021 m. gruodžio 28 d. buvo 168 000 Eur (buto vertė – 156 000 Eur, 26/49 žemės sklypo – 12 000 Eur);
 - 7.4. 2022 m. sausio 24 d. J. D. kreditorių susirinkimas 2-uoju darbotvarkės klausimu priėmė nutarimą ginčo turtą kaip vieną turinį vienetą

parduoti iš varžytynių buvo nustatyta 134 400 Eur pirminė turto pardavimo kaina; nutarta neįvykus pirmosios varžytynės skelbti antrąsias varžytynes, kuriose pradinė turto pardavimo kaina bus mažinama 10 proc. nuo pirmųjų varžytynių turto pardavimo kainos; visose varžytynėse turto kainos didinimo intervalas nustatytas 100 Eur; nuspręsta apie parduodamą nekilnojamąjį turtą papildomai skelbti interneto puslapyje www.aruodas.lt; turto nepardavus anksčiau nurodyta tvarka, šaukti kreditorių susirinkimą dėl tolimesnės turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo;

- 7.5. 2022 m. sausio 24 d. kreditorių susirinkime dalyvavo (raštu balsavo už priimtą nutarimą) kreditorė UAB „GelvoraSergef“, kurios J. D. bankroto byloje patvirtinti reikalavimai yra 70,58 proc., t. y. daugiau nei pusė visų kreditorių patvirtintų reikalavimų (Lietuvos Respublikos fizinių asmenų bankroto įstatymo (toliau – FABĮ) 25 straipsnio 5 dalis).
8. Atsižvelgdamas į šias nustatytas aplinkybes pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad skundžiamas kreditorių susirinkimo nutarimas buvo priimtas teisėtai. Nors kreditorių susirinkime nedalyvavo ir nebalsavo kiti J. D. kreditoriai, tačiau nė vienas kitas kreditorius skundo dėl šio kreditorių susirinkimo nutarimo nepateikė, savo turto kainos ar tvarkos nepasiūlė. Tai, kad kreditorė UAB „GelvoraSergef“ turi balsų daugumą, savaime nepatvirtina, kad jos veiksmai prieštarauja kitų kreditorių ir (ar) bankrutuojančio asmens interesams. Be to, šios kreditorės išskirtinę padėtį šiuo atveju nulemia ir tai, kad jos reikalavimas yra užtikrintas hipoteka. Teismo vertinimu, skunde pareiškėjas nenurodė jokių aplinkybių, galinčių sukelti pagrįstų abejonų dėl kreditorių susirinkime nustatytos turto pradinės pardavimo kainos objektyvumo ar realumo ir nustatytos turto pardavimo tvarkos teisėtumo ir ekonominio naudingumo.
9. Teismas pažymėjo, kad, sprendžiant klausimą dėl leidimo parduoti pareiškėjui priklausančią turtą kartu su J. D. priklausančiu turtu išdavimo, pareiškėjo kreditoriai ir bankroto administratorė jokių siūlymų dėl turto pardavimo neteikė. Klaipėdos apylinkės teismo 2021 m. birželio 17 d. nutartyje nurodyta, kad pareiškėjo kreditoriai, pateikę teismui atsiliepimus, sutiko su prašymu leisti J. D. bankroto administratoriui vykdyti turto pardavimą. Pareiškėjo kreditoriams sutikus turto pardavimo procesą vykdyti J. D. bankroto byloje, nėra pagrindo teigti, kad šių kreditorių interesai dėl to yra pažeidžiami.
10. Pirmosios instancijos teismas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad įstatymas nesuteikia teisės bankrutuojančiam fiziniui asmeniui atstovauti kreditorių interesams, o pareiškėjas nepateikė duomenų, kad tokią teisę jam suteikė kreditoriai.
11. Klaipėdos apygardos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal pareiškėjo atskirąjį skundą, 2022 m. birželio 16 d. nutartimi pirmosios instancijos teismo nutartį paliko nepakeistą.
12. Apeliacinės instancijos teismas sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad J. D. kreditorių susirinkimas, priimdamas skundžiamą nutarimą, nepažeidė nei FABĮ, nei turto pardavimą iš varžytynių reglamentuojančių Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) nuostatų ir kad pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, galinčių sukelti pagrįstų abejonų dėl skundžiamu kreditorių susirinkimo nutarimu nustatytos turto pradinės pardavimo kainos objektyvumo ar realumo, turto pardavimo tvarkos teisėtumo ir ekonominio naudingumo.
13. Pasisakydamas dėl pareiškėjo argumento, kad skundžiamu nutarimu yra pažeidžiami kitų pareiškėjo kreditorių (išskyrus UAB „GelvoraSergef“) teisėti interesai, apeliacinės instancijos teismas atkreipė dėmesį į tai, kad nė vienas iš pareiškėjo kreditorių dėl turto pardavimo nėra pareiškęs jokių pretenzijų. Be to, atsižvelgiant į pareiškėjo ir J. D. bankroto bylose patvirtintus hipotekos kreditorės UAB „GelvoraSergef“ finansinius reikalavimus (pareiškėjo bankroto byloje – 124 271,67 Eur; J. D. bankroto byloje – 116 024,06 Eur) galima daryti išvadą, kad, pardavus ginčo turtą už rinkos kainą, hipotekos kreditorės finansiniai reikalavimai nebus padengti, todėl nėra realios tikimybės, kad iš parduodamo turto galėtų būti tenkinami ir kitų kreditorių finansiniai reikalavimai.
14. Vertindamas pareiškėjo ir jo bankroto administratorės teiginius, kad nagrinėjamu atveju turėjo būti gautas pareiškėjo rašytinis sutikimas dėl turto pardavimo, apeliacinės instancijos teismas nurodė, kad pareiškėjo ir J. D. mokumo atkūrimo planuose, patvirtintuose teismo nutartimis, nustatytos parduodamo nekilnojamojo turto kainos yra atitinkamai 27 794 Eur (pareiškėjo mokumo atkūrimo plane) ir 27 400 Eur (J. D. mokumo atkūrimo plane). Taigi, turtas nėra parduodamas už mažesnę kainą, negu nustatyta plane, todėl joks rašytinis sutikimas nagrinėjamu atveju neturėjo būti gautas ir FABĮ 27 straipsnio 1 dalies reikalavimas priimant skundžiamą nutarimą nebuvo pažeistas.
15. Apeliacinės instancijos teismas pažymėjo, kad galiojantis teisinis reglamentavimas nenustato, kaip reikėtų elgtis tokiu atveju, kai bankrutuojančių asmenų bendras turtas parduodamas vieno bankrutuojančio asmens bankroto byloje ir šiuo klausimu sprendimai priimami tik vieno bankrutuojančio asmens kreditorių, išskyrus tai, kad reikia gauti teismo leidimą šį turtą parduoti. Tačiau toks galbūt ydingas teisinis reglamentavimas, apeliacinės instancijos teismo vertinimu, savaime neužkerta kelio nei pareiškėjui, nei jo kreditoriams ginti jų teises ir teisėtus interesus. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo kreditoriai jokių pretenzijų dėl skundžiamo kreditorių nutarimo nepareiškė. Pareiškėjas savo teiginių dėl skundžiamo kreditorių susirinkimo nutarimo neteisėtumo ir nepagrįstumo taip pat nepagrindė.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

16. Pareiškėjas kasaciniu skundu prašo panaikinti Klaipėdos apygardos teismo 2022 m. birželio 16 d. nutartį bei Klaipėdos apylinkės teismo 2022 m. gegužės 5 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – skundą tenkinti. Kasacinis skundas yra grindžiamas šiais argumentais:
- 16.1. Kai yra sprendžiami klausimai dėl bankrutuojantiems buvusiems sutuoktiniams bendrosios nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto pardavimo, pareiškėjo kreditorių teisės ir teisėti interesai turi būti ginami ir saugomi tokia pačia apimtimi ir tvarka, kaip ir kito sutuoktinio kreditorių interesai. Abiejų bankrutuojančių asmenų bankroto administratoriai turi kooperuotis ir nekilnojamojo turto varžytynes vykdyti bendrai. Vadovaujantis tokiu pat kooperacijos principu turėtų būti organizuojami ir kreditorių susirinkimai tam, kad nė vieno skolininko kreditorių interesai nebūtų pažeisti ir visi kreditoriai turėtų vienodas galimybes teikti siūlymus, pritarti arba nepritarti svarstomiems klausimams, susijusiems su nekilnojamojo turto pardavimu. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo kreditorių interesai gali būti pažeidžiami iš esmės, nes jie net nebuvo informuoti apie tai, kada vyks kreditorių susirinkimas, kuriame bus sprendžiami su pareiškėjui priklausančio nekilnojamojo turto pardavimu susiję klausimai, taip pat neturėjo teisės ir galimybės pasisakyti šiais klausimais, negavo skundžiamo kreditorių susirinkimo protokolo. Nedalyvaudami priimant skundžiamus sprendimus kreditoriai neturėjo ir objektyvios galimybės šiuos sprendimus skųsti.
- 16.2. Teismai nepagrindė savo priimtų procesinių sprendimų teisiniais ir faktiniais argumentais, neatsakė į pareiškėjo iškeltą klausimą, kokių būdu ir tvarka turėtų vykti kreditorių susirinkimai, kai bendrą skolą turintis asmenys yra išsituokę ir jų bankroto bylas administruoja skirtingi bankroto administratoriai. Nei CPK, nei FABĮ nuostatos neįtvirtina, kad siekiant gauti didžiausią turto pardavimo kainą yra teiktinas prioritetas prieš bankrutuojančio asmens kreditorių teises ir teisėtus interesus.
17. Suinteresuotas asmuo UAB „GelvoraSergef“ atsiliepimu į kasacinį skundą prašo jį atmesti, palikti galioti pirmosios bei apeliacinės instancijos teismų priimtas nutartis. Atsiliepimas grindžiamas šiais argumentais:
- 17.1. Galiojantys teisės aktai neįtvirtina pareigos bankroto administratoriams kooperuotis sprendžiant bankrutuojantiems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto pardavimo klausimus, todėl J. D. bankroto administratorė visiškai teisėtai sušaukė kreditorių susirinkimą ir atliko kitus susijusius veiksmus. Abiejų skolininkų bankroto administratorės ir kreditoriai dalyvavo teismo

procesu, kuriame priimta nutartis išduoti leidimą parduoti ginčo turtą kaip vieną turtinį vienetą. Nurodytoje byloje pareiškėjo kreditoriai buvo aktyvūs, pateikė atsiliepimus, kuriuose išreiškė sutikimą, taigi, pareiškė valią dėl pareiškėjui ir J. D. bendrosios nuosavybės teise priklausančio turto pardavimo. Kreditoriai neteikė pasiūlymų dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos, todėl galima teigti, kad jie pasitikėjo J. D. kreditorių valia dėl turto pardavimo, juolab kad abiejų skolininkų kreditorių sąrašo sudėtis labai panaši. Iš esmės kitokios abiem bankrutuojantiems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto pardavimo tvarkos, nei nustatė J. D. kreditorių susirinkimas, nebuvo įmanoma nustatyti.

17.2. Šiuo atveju skundą, ginčamas savo kreditorių interesus, pateikė bankrutuojantis fizinis asmuo (pareiškėjas), tačiau, vadovaujantis FABĮ nuostatomis, tiek fizinio asmens, tiek kreditorių interesams bankroto procese atstovauja ir juos gina bankroto administratorius. FABĮ nesuteikia bankrutuojančiam fiziniam asmeniui teisės atstovauti jo kreditorių interesams.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl bylos nagrinėjimo kasacine tvarka ribų

18. Bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribas apibrėžia [CPK 353 straipsnis](#). Pagal šio straipsnio pirmąją dalį kasacinis teismas, neperžengdamas kasacinio skundo ribų, patikrina apskustus sprendimus ir (ar) nutartis teisės taikymo aspektu. Kasacinis teismas yra saistomas pirmosios ir apeliacinės instancijos teismu nustatytu aplinkybiu. Toks bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribų (ir kartu kasacinio proceso paskirties) apibrėžimas reiškia, kad kasacinis teismas sprendžia išimtinai teisės klausimus, be to, tik tokius klausimus, kurie yra tiesiogiai iškelti kasaciniame skunde (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. vasario 24 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-2-684/2021](#), 19 punktas).
19. Ginčas byloje kilo dėl bankrutuojančios J. D. kreditorių susirinkimo 2022 m. sausio 24 d. nutarimo, kuriuo nuspręsta dėl pareiškėjui ir J. D. bendrosios nuosavybės teise priklausančio įkeisto nekilnojamojo turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo. Pareiškėjui priklausančio turto dalį parduoti kartu su J. D. priklausančia turto dalimi kaip vieną turtinį vienetą J. D. bankroto administratoriui leido pareiškėjo bankroto bylą nagrinėjantis teismas 2021 m. birželio 18 d. nutartimi.
20. Skunde dėl aptariamo kreditorių susirinkimo nutarimo pareiškėjas rėmėsi tiek procedūriniais pažeidimais, susijusiais su skundžiamo nutarimo priėmimu (t. y. tuo, kad priimant šį nutarimą negalėjo dalyvauti ir dėl jo balsuoti dalis pareiškėjo kreditorių), tiek skundžiamo nutarimo turinio neteisėtumu (dėl netinkamai nustatytos turto pardavimo kainos ir tvarkos). Bylą nagrinėję teismai pareiškėjo skundą atmetė, be kita ko, konstatavę, kad pareiškėjas nepateikė įrodymų, galinčių sukelti pagrįstų abejonų dėl skundžiamu kreditorių susirinkimo nutarimu nustatytos turto pradinės pardavimo kainos objektyvumo ar realumo ir nustatytos turto pardavimo tvarkos teisėtumo bei ekonominio naudingumo.
21. Nesutikdamas su byloje priimtais teismų procesiniais sprendimais pareiškėjas kasaciniame skunde remiasi proceso teisės normų, reglamentuojančių teismų pareigą motyvuoti priimamus procesinius sprendimus, pažeidimu bei neteisingu FABĮ nuostatų aiškinimu ir taikymu. Pareiškėjas teigia, kad teismai iš esmės nepasisakė dėl skundo argumentų, susijusių su pareiškėjo kreditorių teisių ir teisėtų interesų pažeidimu, nesudarius jiems galimybės dalyvauti ir balsuoti kreditorių susirinkime, kuriame buvo sprendžiamas ir pareiškėjui priklausančio nekilnojamojo turto pardavimo klausimas. Teisiniai argumentai, susiję su teismų išvada dėl skundžiamu nutarimu patvirtintos turto pardavimo kainos ir tvarkos ekonominio pagrįstumo, kasaciniame skunde nepateikti, t. y. ši teismų išvada kasaciniu skundu iš esmės nėra ginčijama.
22. Atsižvelgdama į tai teisėjų kolegija konstatuoja, kad šios bylos nagrinėjimo kasacine tvarka ribas sudaro šie kasaciniame skunde iškelti teisės klausimai: 1) kokia tvarka turi būti sprendžiamas bankrutuojantiems fiziniams asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančio turto pardavimo klausimas, kai šie fiziniai asmenys bankrutuoja ne pagal vieną bylą, o jiems priklausančias turto dalis parduodamas kaip vienas turtinis vienetas, ir 2) ar apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, pažeidė proceso teisės normas, reikalaujančias tinkamai motyvuoti priimtą procesinį sprendimą. Pagrindo peržengti kasacinio skundo ribas nagrinėjamoje byloje teisėjų kolegija nematė.

Dėl kreditorių sprendimų dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos priėmimo, kai teismo leidimu kaip vienas turtinis vienetas parduodamas keliems ne pagal vieną bylą bankrutuojantiems fiziniams asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančias turto dalis

23. Fizinio asmens bankrotas – tai nemokaus asmens ir kreditorių interesų kompromisas, dėl kurio sąžiningai ir kiek įmanoma labiau patenkinus kreditorių reikalavimus bankrutavęs asmuo atleidžiamas nuo tolesnio skolu mokėjimo. Dėl to (įgyvendinant šį tikslą) bankroto procese siektina nemokaus asmens turta realizuoti kuo palankesnėmis sąlygomis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 2 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-128-219/2019](#), 20 punktas). Parduodant skolininko (tiek moka, tiek bankrutuojančio) turta kreditorių reikalavimams tenkinti visais atvejais siekiama ir parduoti už didesnę kainą, nes tai atitinka kreditorių ir skolininko interesus bei užtikrina jų pusiausvyrą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gegužės 10 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-199-219/2018](#), 22 punktas).
24. Kasacinio teismo praktikoje pažymėta, kad bankrutuojant fiziniams asmenims jų turtas dažnai būna įkeistas prievoloms užtikrinti ir priklauso jungtinės nuosavybės teise sutuoktiniams ar bendrosios dalinės nuosavybės teise keliems asmenims. Tokiu atveju paprastai turėtų būti orientuojamasi į kompleksiską įkeisto turto, priklausančio tiek bankrutuojančiam asmeniui, tiek tretiesiems asmenims, pardavimą, kadangi vientiso turinio komplekso pardavinėjimas dalimis gali sumažinti parduodamų daiktų kainą, dėl ko būtų pažeisti kreditorių interesai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 2 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-128-219/2019](#), 24 punktas).
25. Nuo 2018 m. birželio 26 d. FABĮ 27 straipsnio 8 dalyje įtvirtinta nuostata, kad kai parduodamas keliems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančias turtas, tačiau ne visiems bendraturčiams iškelta bankroto byla ir antstolis išieškojima iš bendraturčių, kuriems nėra iškelta bankroto byla, yra nukreipęs į šį turtą, teismas bendraturčio ar kreditoriaus prašymu, gavęs visu bendraturčių sutikimą, gali leisti bankroto administratoriui arba antstoliui parduoti visą turtą, jeigu toks turto pardavimas tikėtinau leistų už jį gauti didesnę kainą negu turto pardavimas dalimis. Už turtą gautos lėšos paskirstomos proporcingai pagal bendraturčius

priklausančias turto dalis.

26. Siekiant atskleisti FABĮ 27 straipsnio 8 dalies esmę, ši nuostata turi būti aiškinama sistemiskai su FABĮ 1 straipsnio 1 dalimi, apibrėžiančia bankroto įstatymo tikslus, be to, jos prasmei atskleisti taip pat yra reikšmingi įstatymo leidėjo ketinimai, nustatomi, inter alia (be kita ko), naudojant ir įstatymo travaux préparatoires (parengiamąjį medžiagą) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. lapkričio 25 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-316-313/2020](#), 20 punktas).
27. Įstatymo, kuriuo FABĮ 27 straipsnis papildytas 8 dalimi, aiškinamajame rašte nurodyta, kad, pildant FABĮ 27 straipsnį nauja 8 dalimi, siekiama teisinio aiškumo, t. y. kad būtų įstatymo lygmeniu nustatyta jau anksčiau teismų praktikoje pripažinta galimybė bendraturčių, kurie ne visi bankrutuoja, turtą, siekiant ekonomiško, bendraturčio ar kreditoriaus prašymu parduoti kaip vientisą objektą (tais atvejais, kai toks pardavimas leidžia tikėtis didesnės kainos ir kai pagal bendraturčių prievoles išieškojimas yra nukreiptas į bendrą turtą). Tačiau, kadangi kiekvienu atveju bendro turto kaip vientiso turinio objekto pardavimo tikslingumas vertintinas individualiai, paliekama teismo kontrolė – bendraturčių bendras turtas kaip vientisas objektas gali būti parduodamas teismo leidimu, teismui nurodant, ar bankroto administratorius, ar antstolis turi turta parduoti (Aiškinamasis raštas dėl Fizinio asmens bankroto įstatymo Nr. XI-2000 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 27, 29, 31 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projekto, dokumento Nr. XIII-1668).
28. Taigi, FABĮ 27 straipsnio 8 dalyje įtvirtintos teisės normos tikslas – užtikrinti bankrutuojančio asmens kartu su kitais bendraturčiais turimo turto pardavimą kuo ekonomiškiau ir už kuo didesnę kainą, tokiu būdu užtikrinant tiek pačių skolininkų, tiek jų kreditorių interesus. Ar konkrečiu atveju turto kaip vientiso objekto pardavimas atitinka skolininkų ir jų kreditorių interesus, galutinai sprendžia teismas, į kuri kreipiamasi dėl leidimo parduoti visą turtą išdavimo. Nustates, kad turtas pagal bylos duomenis gali būti brangiau parduotas kaip vientisas objektas, o bendraturčių atsisakymas jį parduoti tokiu būdu yra savitiksli, neatitinkantis siekio realizuoti turta kuo palankesnėmis sąlygomis, patenkinti kuo daugiau kreditorių reikalavimų ir neužtikrinantis suinteresuotu asmeniu (kreditoriaus, bankrutuojančio asmens ir nebankrutuojančio skolininko bendraturčio) interesu pusiausvyros, teismas turi diskreција leisti jį parduoti kaip turtinį vienetą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 2 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-128-219/2019](#), 38 punktas).
29. FABĮ 27 straipsnio 8 dalis nereglamentuoja situacijos, kai bankroto byla yra iškelta visiems bendraturčiams ir jiems priklausančio turto pardavimą turėtų vykdyti keli bankroto administratoriai. Kita vertus, aiškinant šią teisės normą tiek lingvistiškai, tiek atsižvelgiant į įstatymu leidėjo keliamus tikslus, darytina išvada, kad, skirtingose bylose bankrutuojant visiems bendraturčiams, bendrosios nuosavybės teise priklausančias turto teismo leidimu taip pat gali būti parduodamas kaip vienas turtinis vienetas vieno iš bendraturčių bankroto administratoriaus. Pirma, FABĮ 27 straipsnio 8 dalies lingvistinė formulė „kai parduodamas keliems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančias turto, tačiau ne visiems bendraturčiams iškelta bankroto byla“ nesudaro pagrindo teigti, kad taikyti šią teisės normą galima tik tuo atveju, jei bankroto byla yra iškelta tik vienam, o ne keliems iš bendraturčių, t. y. kad šios teisės normos taikymas nėra galimas, jei bendraturčių atžvilgiu vykdomas daugiau nei vienas bankroto procesas. Antra, ši teisės norma expressis verbis (aiškiais žodžiais) įtvirtina galimybę teismui leidus bankrutuojančiam asmeniui priklausančią turta parduoti ne jo bankroto procese (antstoliui, privestinio vykdymo procese). Galiausiai, bankroto bylai esant iškeltai daugiau nei vienam bendraturčiui, tikslas už parduodama turta gauti kuo didesnę kainą, kurį tam tikrais atvejais geriausiai padeda pasiekti būtent kompleksiškas turto pardavimas, nepraranda savo aktualumo.
30. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant proceso koncentracijos ir ekonomiško bei galimybės veiksmingiau administruoti susijusių asmenų bankroto procesus, FABĮ 4¹ straipsnyje įtvirtinta bendro turto ir (ar) bendrų prievolių kreditoriams siejamų fizinį asmenų teisė bankrutuoti pagal viena bankroto byla (renojant bendrą mokumo atkūrimo planą). Tačiau bankrutuoti pagal viena byla nėra susijusių asmenų pareiga – jie turi teisę kreiptis į teisma su bendru pareiškimu iškelti bankroto byla arba kiekvienas savarankiškai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. spalio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-226-313/2022 18, 21 punktai). Jei susiję asmenys pasirenka bankrutuoti atskirai, dėl jiems priklausančio bendro turto (atitinkamų šio turto dalių) pardavimo pagal bendrąją FABĮ įtvirtintą taisyklę turėtų būti sprendžiama keliuose bankroto procesuose, nors viso turto pardavimas kartu (viename bankroto procese) labiau atitiktų tiek bankrutuojančių asmenų, tiek jų kreditorių interesus. Tokios situacijos taip pat turėtų būti sprendžiamos pagal FABĮ 27 straipsnio 8 dalies nuostatas, kreipiantis į teisma dėl leidimo parduoti visiems bendraturčiams priklausančią turta vieno iš jų bankroto procese išdavimo. Būtent toks FABĮ 27 straipsnio 8 dalyje įtvirtintos teisės normos aiškinimas atitinka FABĮ 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus tikslus ir kasacinio teismo formuojamą FABĮ normų aiškinimo ir taikymo praktiką.
31. Pareiškėjas kasaciniu skundu negiņčia jam ir jo buvusiai sutuoktinei priklausančio turto pardavimo kaip vieno turtinio vieneto ekonominio pagrįstumo, tačiau teigia, kad tokiu atveju sprendimus dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo gali priimti tik abiejų bendraturčių kreditoriai bendrai, balsuodami tuo tikslu bendrai organizuotame kreditorių susirinkime, o šio klausimo išsprendimas vieno iš bendraturčių kreditorių pats savaime yra neteisėtas. Teisėjų kolegija šiuos pareiškėjo argumentus pripaįsta teisiškai nepagrįstais.
32. Pagal FABĮ įtvirtintą teisinį reglamentavimą teismo leidimo parduoti keliems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančią turta kaip viena turtinį vienetą išdavimas nereikia bendraturčių bankroto procesu sujungimo. Teismui išdavus leidimą vieno iš skolininkų bankroto administratoriui parduoti visą turta, turto pardavimas vykdomas bankroto procese, administruojamame to bankroto administratoriaus, kuriam šis leidimas išduotas. Atitinkamai sprendimus dėl šio turto pardavimo kainos ir tvarkos FABĮ nustatyta tvarka priima konkrečiam bankroto procese dalyvaujančių kreditorių susirinkimas. Pareiškėjo teiginiai, kad šiuo atveju dėl bankrutuojantiems bendraturčiams priklausančio turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo turėjo balsuoti abiejų jų kreditoriai bendrai, neatitinka FABĮ įtvirtinto teisinio reglamentavimo.
33. Kaip jau minėta, FABĮ 27 straipsnio 8 dalis *expressis verbis* leidžia situaciją, kai bankrutuojančio asmens turto yra parduodamas ne jo bankroto procese, o teismo leidimu – antstolio. Antstolio veikla organizuojant skolininko turto pardavimą iš varžytinių yra imperatyviai reglamentuojama vykdomo proceso teisės norma, kurios neįtvirtina galimybės skolininko kreditoriams spręsti dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos. Taigi, vien ta aplinkybė, kad parduodant keliems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančią turta kaip viena turtinį vienetą vieno ar kelių bankrutuojančių asmenų kreditoriams nesuteikiama teisė nuspręsti dėl šio turto pardavimo kainos ir tvarkos, savaime nepaįeidžia FABĮ reikalavimų.
34. Nors pareiškėjas kasaciniame skunde nurodo, kad nei [CPK](#), nei FABĮ nuostatos neįtvirtina, jog siekui gauti didžiausią turto pardavimo kainą gali būti teikiamas prioritetas prieš bankrutuojančio asmens kreditorių teises, teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad FABĮ įtvirtintos kreditorių teisės nėra savitikslios. Įtvirtindamas bankrutuojančio asmens kreditorių teises spręsti svarbiausius su bankroto procesu susijusius klausimus įstatymu leidėjas sudarė prielaidas siekti vieno iš fizinio asmens bankroto proceso tikslų – kiek imanoma labiau patenkinti kreditorių reikalavimus (šios nutarties 23 punktas). Būtent šio tikslo (o ne formalus dalyvavimo kreditorių susirinkime ir balsavimo jame) yra siekiama ir įstatyme įtvirtinant kreditorių teisę spręsti dėl parduodamo bankrutuojančio skolininko turto kainos ir tvarkos nustatymo. Atitinkamai vien ta aplinkybė, kad dalis kreditorių neturėjo galimybės balsuoti dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo, pati savaime nelaikytina paįeidžiančia šių kreditorių interesus, jei nustatyta turto pardavimo kaina ir tvarka yra ekonomiškai pagrįsta ir užtikrina turto pardavimą kuo palankesnėmis sąlygomis. Kadangi nagrinėjamu atveju byla nagrinėjusių teismų išvada dėl skundžiamų kreditorių susirinkimo nutarimų nustatytos turto pardavimo kainos ir tvarkos ekonominio pagrįstumo kasaciniu skundu negiņčiama, teisėjų kolegija neturi teisinio pagrindo sutikti su pareiškėjo argumentais, kad skundžiamu nutarimu galėjo būti iš esmės paįeistos jo kreditorių, nedalyvavusių priimant šį nutarimą, teisės ir teisėti interesai.
35. Apeliacinės instancijos teismas skundžiamoje nutartyje taip pat pagrįstai nurodė, kad vien tai, jog parduodant bankrutuojantiems

bendratūrčiams priklausanti turtą kaip vieną turtinį vienetą dalis vieno iš bendratūrčių kreditorių nedalyvauja ir nebalsuoja kreditorių susirinkime, kuriame sprendžiamas turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo klausimas, neužkerta kelio šiems kreditoriams ginti savo teises ir teisėtus interesus. Kreditorių nedalyvaujančių bankroto procese, kuriame vykdomas turto pardavimas, teisės tokiu atveju gali būti ginamos kitais įstatyme nustatytais būdais, visų pirma, dalyvaujant teismo procese, kuriame sprendžiama dėl leidimo parduoti visą turtą išdavimo.

36. Tuo atveju, kai siekiama kaip vientisą objektą parduoti dviem ne pagal vieną bylą bankrutuojantiems fiziniams asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausanti turtą, dėl leidimo parduoti visą turtą išdavimo turi būti kreipiamasi į to bendratūrčio, kurio bendro turto dalį siekiama parduoti ne jo bankroto procese, bankroto bylą nagrinėjanti teisimą. Ši išvada darytina atsižvelgiant į tai, kad bankrutuojančio fizinio asmens bankroto masę sudarančio turto valdymo ir naudojimo teisėtumą kontroliuoja jo bankroto bylą nagrinėjantis teismas, kuris ir turi kompetenciją išnirti tvarka leisti dalį šio turto pardavinėti ne šio fizinio asmens bankroto procese. Be to, tokiu būdu sudaromos sąlygos, sprendžiant dėl leidimo parduoti visą turtą išdavimo, atsižvelgti ir į tų bendratūrčių kreditorių, kurie nedalyvauja bankroto procese, kuriame siekiama turtą parduoti, interesus, nes jie dalyvauja sprendžiant leidimo parduoti visą turtą išdavimo klausimą kaip bendratūrčio, kurio bendro turto dalį siekiama parduoti ne jo bankroto procese, bankroto byloje dalyvaujantys asmenys.
37. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad dėl leidimo parduoti pareiškėjui ir jo buvusiai sutuoktinei J. D. bendrosios nuosavybės teise priklausanti nekilnojamoji turtą kaip vieną turtinį vienetą J. D. bankroto administratoriui išdavimo sprendė pareiškėjo bankroto bylą nagrinėjantis teismas. Pareiškėjo kreditoriai buvo informuoti apie šį procesą ir jame dalyvavo, jokių prieštaravimų dėl turto pardavimo kaip vientiso turtinio vieneto nepareiškė, neteikė pasiūlymų dėl konkrečių turto pardavimo sąlygų. Esant tokioms aplinkybėms bylą nagrinėję teismai pagrįstai nusprendė, kad pareiškėjo kreditoriai neprieštaravo, jog pareiškėjui priklausančio nekilnojamojo turto pardavimas būtų vykdomas J. D. bankroto procese pagal FABĮ įtvirtintą tvarką, t. y. konkrečius su šio turto pardavimu susijusius klausimus sprendžiant tiems kreditoriams, kurių reikalavimai yra patvirtinti J. D. bankroto byloje.
38. Bankrutuojančio bendratūrčio kreditorių, kurie nedalyvauja sprendžiant bendro turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo klausimą, teisės taip pat gali būti ginamos paduodant skundą teismui dėl šiuo klausimu priimto kreditorių susirinkimo nutarimo. Nagrinėjamoje byloje, kurioje tokia teise pasinaudojo pareiškėjas, dalyvavo ir pareiškėjo bankroto administratorė, kuri gina ir visų pareiškėjo kreditorių teises ir teisėtus interesus (FABĮ 19 straipsnio 2 dalies 9 punktą), todėl pripažintina, kad pareiškėjo kreditorių teisės šiame teismo procese taip pat buvo tinkamai atstovaujamos.
39. Teisėjų kolegija pripažįsta iš esmės pagrįstais pareiškėjo kasacinio skundo argumentus, kad, vykdamas kelių bankrutuojančių bendratūrčių turto pardavimą viename bankroto procese, šių bendratūrčių bankroto administratoriai turi bendradarbiauti, siekdami užtikrinti tiek turto savininkų, tiek jų kreditorių interesus, bankrutuojantiems asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausančio turto pardavimo teisėtumą ir sklandumą. Nors bankroto administratorių bendradarbiavimo pareiga FABĮ *expressis verbis* nėra įtvirtinta, ši pareiga išplaukia iš bendrųjų bankroto proceso ir bankroto administratoriaus veiklos principų (pvz., Nemokumo administratorių elgesio kodekso, patvirtinto Nemokumo administratorių rūmų visuotinio narių susirinkimo 2019 m. rugsėjo 13 d. sprendimu, 7, 12 punktai). Bankroto administratorių bendradarbiavimo ir rėšų palaikymo tarpusavyje prievolė tiek, kiek toks bendradarbiavimas nėra nesuderinamas su atitinkamoms byloms taikytinomis taisyklėmis, įtvirtinta ir Europos Sąjungos nemokumo teisėje (2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl nemokumo bylių (ES) 2015/848 41 straipsnis). Tačiau teisėjų kolegija neturi teisinio pagrindo sutikti, kad bankroto administratorių bendradarbiavimo pareigos turinys konkrečiu atveju yra toks, kaip ji aiškina pareiškėjas kasaciniame skunde, t. v. kad bendradarbiavimas turėtų būti vykdomas abiejų bendratūrčių bankroto administratoriams kartu organizuojant turto pardavimą ir abiejų bendratūrčių kreditoriams dėl to balsuojant bendrai šaukiamuose kreditorių susirinkimuose. Toks aiškinimas, kaip jau minėta, neatitinka FABĮ įtvirtinto teisinio reglamentavimo, jis taip pat neatitiktų ir šioje byloje priimtos išteisėjusios Klaipėdos apylinkės teismo 2021 m. birželio 17 d. nutarties, kuria teisė parduoti pareiškėjui ir jo buvusiai sutuoktinei bendrosios nuosavybės teise priklausanti turtą suteikta būtent J. D. bankroto administratoriui.
40. Atsižvelgiant į FABĮ įtvirtintą teisinį reglamentavimą, bankroto administratorių bendradarbiavimo pareigą vykdamas kelių bankrutuojančių bendratūrčių turto pardavimą viename bankroto procese turėtų apimti bankroto administratorių keitimąsi informacija bendro turto pardavimo klausimais (įskaitant informaciją apie šiuo klausimu šaukiamus kreditorių susirinkimus ir juose priimtus sprendimus), galimybės kito bendratūrčio bankroto administratoriui pateikti su jo atstovaujama kreditoriais suderintus su turto pardavimu susijusius pasiūlymus suteikimą, sudaroma sąlyga kitam bendratūrčiui iki varžytynių paskelbimo dienos surasti ir pasiūlyti bankroto administratoriui turto pirkėją (FABĮ 27 straipsnio 4 dalis) ir kt. Pažymėtina, kad vykdamas pareigą bendradarbiauti turėtų aktyviai veikti ne tik tas bankroto administratorius, kuriam teismas pavedė organizuoti turto pardavimą, bet ir kito bendratūrčio (bendratūrčių) bankroto administratorius, kuris prirėkus turėtų organizuoti atitinkamų klausimų svarstymą jo administruojamo bankroto proceso kreditorių susirinkimuose ir informuoti apie priimtus sprendimus turto pardavimą organizuojanti bankroto administratoriu. Tinkamas bankroto administratorių bendradarbiavimas šiuo atveju ne tik prisidėtų prie kuo geresnio bankrutuojančių asmenų ir jų kreditorių interesų užtikrinimo sprendžiant bendro turto pardavimo klausimus, bet ir padėtų sumažinti teisminių ginčų, susijusių su tokio turto pardavimu.
41. Remdamasi išdėstytais argumentais ir vadovaudamasi CPK 361 straipsnio 4 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija formuluoja tokią teisės aiškinimo taisyklę: tais atvejais, kai teismas FABĮ 27 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka leidžia kaip vieną turtinį vienetą parduoti kelioms bankrutuojantiems fiziniams asmenims bendrosios nuosavybės teise priklausanti turtą, turto pardavimas vykdomas to bendratūrčio, kurio bankroto administratoriui išduotas leidimas parduoti visą turtą, bankroto procese, laikantis FABĮ nustatytos tvarkos. Bankrutuojančio bendratūrčio kreditoriai, kurių reikalavimai tame bankroto procese, kuriame vykdomas turto pardavimas, nėra patvirtinti, neturi teisės balsuoti priimant sprendimus dėl turto pardavimo kainos ir tvarkos nustatymo, tačiau bendratūrčių bankroto administratoriai turi pareigą bendradarbiauti, siekdami užtikrinti tiek pačių bendratūrčių, tiek visų jų kreditorių teises ir teisėtus interesus vykdamas bendro turto pardavimą.
42. Nagrinėjamoje byloje teismai nenustatinėjo, ar pareiškėjo ir J. D. bankroto administratorės vykdė bendradarbiavimo pareigą, kaip ji išaiškinta šios nutarties 40 punkte. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad byloje nustatyta, jog skundžiamų kreditorių susirinkimo nutarimu patvirtinta turto pardavimo kaina ir tvarka yra ekonomiškai pagrįsta ir atitinkanti tiek bendratūrčių, tiek visų jų kreditorių interesus, ši aplinkybė nagrinėjamai bylai neturi esminės reikšmės ir nesudaro pagrindo teismų procesiniams sprendimams panaikinti, nes bylą nagrinėję teismai pagrįstai konstatavo, kad skundžiamu nutarimu nei pareiškėjo, nei jo kreditorių teisės pažeistos nebuvo (šios nutarties 34 punktas).

Dėl pareigos motyvuoti procesinį sprendimą pažeidimo

43. Kasacinio teismo praktika aiškinant proceso teisės normas, įtvirtinančias teismų pareigą motyvuoti priimamus procesinius sprendimus, yra nuosekli ir išplėtotą. Kasacinis teismas, be kita ko, yra išaiškinęs, kad jeigu nenustatoma kitu pagrindu, tai apeliacinės instancijos teismo nutartis nėra naikinama vien dėl to, kad jos motyvai neišsamūs, o visa bylos medžiaga leidžia daryti išvadą apie tai, kokiais teisiniais argumentais vadovaudamasis teismas atmetė apeliacinį skundą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-298-687/2015). Taip pat pažymėta, kad vien tai, jog byloje dalyvaujantis asmuo nesutinka su teismo padarytomis išvadomis, nėra pagrindas pripažinti apeliacinės instancijos teismo procesinį sprendimą esančiu be motyvų (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. lapkričio 6 d. nutartis

civilinėje byloje Nr. e3K-3-388-248/2018, 42 punktas).

44. Nors pareiškėjas kasaciniame skunde teigia, kad apeliacinės instancijos teismas neatsakė į jo iškeltą klausimą, koku būdu ir tvarka turėtų vykti kreditorių susirinkimai, kai bendrą skolą turintys asmenys yra išituokę ir jų bankroto bylas administruoja skirtingi bankroto administratoriai, iš skundžiamos apeliacinės instancijos teismo nutarties turinio matyti, kad pareiškėjo argumentas, jog skundžiamame kreditorių susirinkime turėjo dalyvauti ir balsuoti visi jo kreditoriai, apeliacinės instancijos teismo buvo analizuojamas ir vertinamas. Apeliacinės instancijos teismas tokius pareiškėjo teiginius pripažino nepagrįstais, pritardamas pirmosios instancijos teismo išvada, kad organizuojant kreditorių susirinkimą, kuriame priimtas skundžiamas nutarimas, FABĮ nuostatos pažeistos nebuvo (apeliacinės instancijos teismo nutarties 36–38 punktai). Tai, kad tokia apeliacinės instancijos teismo išvada netenkina pareiškėjo, nesudaro pagrindo teigti, kad apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, pažeidė proceso teisės normų, reglamentuojančių teismo pareigą motyvuoti procesinius sprendimus, reikalavimus.

Dėl bylos procesinės baigties ir laikinųjų apsaugos priemonių

45. Apibendrinama išdėstytus argumentus teisėjų kolegija nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, teisingai aiškino bankrutuojančio fizinio asmens turto pardavinimą reglamentuojančias FABĮ normas, nepažeidė proceso teisės normų, reglamentuojančių teismo pareigą motyvuoti priimamus procesinius sprendimus, todėl naikinti šią nutartį remiantis kasaciniame skunde nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo.
46. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2022 m. spalio 10 d. nutartimi Nr. DOK-4924 taikė laikinąsias apsaugos priemones – iki byloje bus priimtas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo sprendimas, sustabdė J. D. ir pareiškėjui A. E. priklausančio nekilnojamojo turto – žemės sklypo, (*duomenys neskelbtini*), ir buto, (*duomenys neskelbtini*), – varžytynės, kurių Nr. (*duomenys neskelbtini*).
47. Civilinio proceso kodekso 150 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, teismui atmetus ieškinį, laikinosios apsaugos priemonės, kurios buvo taikytos, paliekamos iki teismo sprendimo įsiteisėjimo. Teismas laikinųjų apsaugos priemonių panaikinimo klausimą turi išspręsti sprendimu.
48. Teisėjų kolegijai išnagrinėjus bylą kasacine tvarka ir pareiškėjo kasacinį skundą atmetus, konstatuotina, kad pirmiau nurodytų laikinųjų apsaugos priemonių taikymas nebėra reikalingas, todėl jos naikintinos.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 150 straipsnio 2 dalimi, 340 straipsnio 5 dalimi, 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi, 363 straipsniu,

n u t a r i a :

Klaipėdos apygardos teismo 2022 m. birželio 16 d. nutartį palikti nepakeistą.

Panaikinti Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijos 2022 m. spalio 10 d. nutartimi Nr. DOK-4924 taikytas laikinąsias apsaugos priemones – J. D. ir pareiškėjui A. E. priklausančio nekilnojamojo turto – žemės sklypo, (*duomenys neskelbtini*), ir buto, (*duomenys neskelbtini*), – varžytynių, kurių Nr. (*duomenys neskelbtini*), sustabdymą.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Goda Ambrasaitė-Balynienė

Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas